

HJV
Nytårgudstjeneste
Budolfi Kirke
9 JAN 2020

Gæsteprædiken
Generalmajor Peter Harling Boysen

Læses af Domprovsten:

Jeg vil bede jer rejse jer og høre, hvorledes evangelisten Matthæus skriver i kapitel 2, vers 1-12.

I dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Da Jesus var født i Betlehem i Judæa i kong Herodes' dage, se, da kom der nogle vise mænd fra Østerland til Jerusalem og spurgte: »Hvor er jødernes nyfødte konge? For vi har set hans stjerne gå op og er kommet for at tilbede ham.« Da kong Herodes hørte det, blev han forfærdet, og hele Jerusalem med ham. Og han sammenkaldte alle ypperstepræsterne og folkets skriftkloge og spurgte dem, hvor Kristus skulle fødes. De svarede ham: »I Betlehem i Judæa. For således er der skrevet ved profeten: >Du, Betlehem i Judas land, du er på ingen måde den mindste blandt Judas fyrster. Fra dig skal der udgå en hersker, som skal vogte mit folk, Israel.< « Så tilkaldte Herodes i al hemmelighed de vise mænd og forhørte dem indgående om, hvornår stjernen havde vist sig. Og han sendte dem til Betlehem og sagde: »Gå hen og spørg jer nøje for om barnet; og når I har fundet det, så giv mig besked, for at også jeg kan komme og tilbede det.« Da de havde hørt på kongen, tog de af sted, og se, stjernen, som de havde set gå op, gik foran dem, indtil den stod stille over det sted, hvor barnet var. Da de så stjernen, var deres glæde meget stor. Og de gik ind i huset og så barnet hos dets mor Maria, og de faldt ned og tilbad det, og de åbnede for deres gemmer og frembar gaver til det, guld, røgelse og myrra. Men i drømme fik de en åbenbaring om ikke at tage tilbage til Herodes, og de vendte hjem til deres land ad en anden vej.

CH/SOKOM tale:

Vi har netop hørt domprovsten tale om Matthæus' tekst til Helligtrekonger, og om hvordan de tre vise mænd fulgte ledestjernen til Jesus. Hvor Matthæusevangeliet taler om ledestjernen, taler Johannesevangeliet i teksten til Helligtrekonger om Jesus som verdens lys.

Vi har netop lagt et år - og et årti - bag os og taget hul på et nyt år - og et nyt årti. Det giver anledning til se tilbage på tiden, der gik og se fremad på tiden, der kommer. Hvilke ledestjerner har vi fulgt, hvilke vil vi følge, og hvad er det, der giver lys i vores verden.

Mange konflikter har hersket i årene, men særligt Ruslands og USA's ageren har haft en betydning for vores behov for at tænke over vores ledestjerne. Gennem 90'erne og i 00'erne så vi et tættere bånd mellem stormagterne, og vi engagerede os i konflikter i fjernere egne, der i større grad fokuserede på civile frihedsrettigheder og demokrati. I disse konflikter havde vi entydigt den militære overmagt.

Men fra midten af 10'erne så vi en ændring. Rusland annekterede Krim og indsatte såkaldte "grønne mænd" på en fremmed stats territorium. USA satte i stigende grad spørgsmålstegn ved NATO's musketered, og om hvorvidt USA ville komme til udsætning, hvis alliancens øvrige lande ikke betalte nok i kontingent.

På samme måde som de tre vise mænd fulgte Betlehemsstjernen til Jesus, har vi fulgt NATO-stjernen til at fremme sikkerhed og stabilitet i det Nordatlantiske område.

Det ville nok være at overgøre det, hvis jeg stod her og sagde, at NATO er livets lys, som apostlen Johannes sagde om Jesus. Men,

ligesom Betlehemsstjernen bragte de vise mænd til "Livets Lys", har også NATO været et af de midler, der i den vestlige verden har bragt os sikkerhed, stabilitet, demokrati og velstand.

Mens vi i Forsvaret har stået med støvlerne plantet i Mellemøstens sand, har vi måske glemt at kigge mod vores ledestjerne fra tid til anden. Andre koalitioner var mere smidige og bedre egnede til de opgaver, vi løste på det tidspunkt. I den offentlige debat har også behovet for Hjemmeværnet været drøftet, og der har til tider været tegnet et billede af Hjemmeværnet som en anakronisme, et levn fra den kolde krig.

Men nogen holdt ved og holdt fokus mod NATO-stjernen og det forsvarssamarbejde, alliancen tager sit udspring i. Og med Putins ageren både i forhold til Ukraine og til de tre baltiske lande er det tydeligt, at der er et behov for, at NATO kan forsvare sit territorium. Det er også tydeligt, at stjernen ikke er falmet. Den står stadig højt placeret på himlen som garant for vores sikkerhed. Og i dens klare lys er det ganske tydeligt at se, at Hjemmeværnet ikke er en anakronisme, men en væsentlig del af forsvaret af Danmark. En stor tak skal lyde til jer, der holdt ved og aldrig slap jeres fokus.

I årene, der er gået, har Specialoperationskommandoen fået Jægerkorpset og Frømandskorpset underlagt, præcis som planlagt, og så har vi også fået uddannelsen af Slædepatruljen Sirius lagt ind under vores vinger. Med Sirius har vi fået tilført en række vinterkrigskompetencer, som går hånd i hånd med såvel kapaciteter som kompetencer ved både Jægerkorpset og Frømandskorpset.

Selv om vi kan meget – og i udgangspunktet mener vi kan alt – så er det ikke uden grund, at vores motto er ”Styrke gennem fælles indsats”.

Den fælles indsats kommer blandt andet til udtryk ved den forbilledlige støtte, specialoperationsstyrkerne og vores udenlandske samarbejdspartnere modtager fra Hjemmeværnet.

I 2019 har frivillige hjemmeværnssoldater lagt over 40.000 mandtimer til støtte for specialoperationsstyrkerne. Altid at kunne mønstre frivillige, selv med meget kort varsel, på alle tider af døgnet og året, det er prisværdigt, og jeg vil gerne fremhæve en af Jægerkorpset seneste øvelser, hvor Hjemmeværnet mønstrede op mod 125 frivillige på een gang.

For Jægerkorpset er Hjemmeværnskompagni Vendsyssel og Hjemmeværnsdistrikt Nordjylland den største trækraft og de største bidragydere. Herudover har Hjemmeværnets Landsdelsregion Vest ansat en forbindelsesofficer ved Jægerkorpset, og den pågældende gør en rigtig stor indsats for, at samarbejdet og støtten fungerer.

Den fælles indsats kommer også til udtryk i den internationale opgaveløsning, bl.a. i Mali, hvor Hjemmeværnet i regi af SSR-kompagniet (Særlig Støtte og Rekognoscering), støttet af Frømandskorpset, gennemfører uddannelse af den maliske nationalgarde. Jeres løsning af den opgave og de mange andre

nationale og internationale opgaver viser, hvor højt et niveau Hjemmeværnet besidder.

Allerede i denne uge er samarbejdet i 2020 påbegyndt.

Hjemmeværnet støtter med figuranter ifm. Jægerkorpsets værtsskab for *Nordic Special Operations Combat Medic* kursus.

I 2021 gennemføres øvelse Night Hawk næste gang. Night Hawk er en øvelse med såvel danske som udenlandske specialoperationsstyrker og en øvelse, hvor vi i Specialoperationskommandoen plejer at blive støttet af Hjemmeværnet. Næste Night Hawk øvelse skulle have været i 2020. Når det først bliver i 2021 hænger det bl.a. sammen med, at vi i 2020 opbygger en Composite - Special Operations Component Command, i daglig tale kaldet C-SOCC. Bag denne forkortelse ligger, at vi i samarbejde med Nederlandene og Belgien opbygger et operativt hovedkvarter, der stilles til rådighed for NATO. Hovedkvarteret vil også blive bragt i spil i forbindelse med øvelse Night Hawk 2021 og dermed tilføje en ekstra dimension i forhold til tidligere.

Allerede nu vil jeg gerne sige tak for den støtte, HJV yder til øvelsen. Det ville ganske enkelt ikke være muligt for os at gennemføre en øvelse af den størrelse, hvis ikke Hjemmeværnet støttede op.

Livets lys er det, der giver os værdi. Det der gør, at vi går i samme retning og gør en særlig indsats. I Forsvaret har vi en kernefortælling, et livets lys, som jeg tænker, at også Hjemmeværnet kan identificere sig med:

”I Forsvaret kæmper vi for Danmarks sikkerhed.

Vi har modet, evnen og viljen til at kæmpe for fællesskabet og for de centrale værdier, som vores samfund hviler på.

Vi løser opgaver for Danmark, som ingen andre kan.

Vi gør det til hverdag, og når der kræves noget ekstraordinært.

Vi er stolte af at passe på Kongeriget Danmark.

Vi gør det sammen. Og vi gør det nogle gange med livet som indsats.

Vi gør det, fordi det er en del af vores militære identitet.

Vi gør det, fordi noget er værd at kæmpe for.”

Det er det, der gør arbejdet i Forsvaret til mere end et job.

Det er det, der gør Hjemmeværnet til mere end en forening.

Det kan være repræsenteret ved en fane, et mærke eller en uniform, men i virkeligheden drejer det sig om, at vi tror på, at noget er større end andet. At noget er bedre end andet.

At noget er værd at kæmpe for og - i værste fald - at dø for.

Et pejlemærke, en ledestjerne at følge og et lys til at lyse op, når mørket trænger sig på.

Lad mig slutte med, at ønske Hjemmeværnet tillykke med sidste års 70 år fødselsdag samt udtrykke min dybeste respekt og anerkendelse af Hjemmeværnet for det store engagement, der altid udvises, når der bedes om støtte, hvad enten det er til Specialoperationskommandoen og vores enheder, Forsvarets øvrige myndigheder eller civilsamfundet. Jeg har i mit efterhånden lange virke kun oplevet Hjemmeværnets tilgang til opgaveløsningen som yderst professionel og kompetent – tak for det.

Godt Nytår!